PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK X. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 14. UNORA 1901 ČÍSLO 25

Historical Society

Telegramy zámořské.

Milan mrtev

Vídeň 11. února. Dnes zemřel zde bývalý král srbský Milan. Zemřel po krátké nemoci zápalem plic. Den před tím přijel sem adjutant krále Alexandra hrabě Popovian, což nemocného rozdílilo, neboť přál si viděti svého syna a svou manželku. Král však vyslal adjutanta Popova a královna telegrafovala zpět, že přijede, pakli umírající na žádosti své setrvá. Leč nedostavila se včbec.

U smrtelného lůžka královžého dobrodruha toho dlel mimo jiné i jeho strýc Col. Constantin a hrabě Siehi

Choroba Milanova počala influenzou a Milán přišlé záhy opustil lůžko což přivodilo mu zápal plic. Když jednu chvíli nebyl vědomí, rozmlouval s přítomnými velmi čile a rozmarně, nemaje ani zdání o tom, že hodiny jeho života jsou šetřeny. Paměť zachoval až téměř do posledního, okamžiku, zesnuv pak klidně a tiše.

Asi 15 minut před svým skonče ním pravil:

"Cítím, že musím umříti; jest to krušné pomyšlení, an jsem teprvé 47 roků stár."

Císař Frant Josef poslal též do domu smutku svého zástupce, poněvadž Milan býval plukovníkem jednoho rakouského pluku.

Dle jeho přání bude pohřben ve Smyrně.

Bělehrad 11. února. Hned jak došla sem zpráva o smrti Milanově, svolal král v Konaku meškající, ministerský kabinet a vydal se ihned s královnou na testu do Vídně, odkud přivezou mrtvolu Milanovu do Bělehradu.

Předseda národní skupštiny Jovanovič, vyjádřil se: "Třeba politické události vynutily Milana k opuštění země, přece on má jistá zásluhy o nezávislost Srbska a založení samostatného království.

Skupština po vykonání předepsané pobožnosti za mrtvého krále se odročila.

Mezi Alexandrem a císařem rakouským došlo ke sporu o mrtvolu Milánovu, kterou chtěl Alexander dopraviti do Bělohradu, leč císař pravil, že Milan musí býti pohřben dle svého přání. Židé a lichváři zabavili všechen nábytek v domě, ani na oblečení mrtvoly nečekajíce.

Svatba Vilemíny

Hague, 9. února.—Lid přišel ze všech končin země, aby zúčastnil se slavností, spojených se sňatkem královny Vilemíny. Dnešního průvodu zúčastnilo se na 3500 osob. Průvod ubíral se hlavními ulicemi až konečně došel k paláci, kde královna se svým snoubencem stála na balkonu. Královná oděna byla v modrý šat, jejž z části zakrýval sobolí plášť. Ženich jel v uniformě admirála stál vedle ní. Královna jen na okamžik na balkonu se objevila.

Zajímavým zjevem průvodu byly čtyři velké vozy, znázorňující průmysl rybářský. Panovala tuhá zima.

Později královna odjela do Scheveningenu, kde rybáři na počest jí postavili dvě vítězné brány ze sítí, sudů a jiných potřeb rybářských a vše náležitě ozdobili.

Dar Amsterdamu, pozlacený vůz, původně královně ke korunovaci chystaný, odevzdán jí byl v pondělí. Pojede v něm zítra do kostela. Jeden z nejdrahocennějších darů věnovala královně francouzská republika a sice čalounu s obrazem zahrady Hesperidek. Hague dal jí porcelánové stolní nádobí o 300 kusech. Ženy Hague věnovaly jí stříbrné zrcadlo a náramek a od svých čestných dam dostala stříbrné stolek na květiny; matka dala jí náhrdelník a brož.

Matka ženichova darovala synu svému psací stolek, perletí vykládaný. Nejpozoruhodnější dar jest koberec, na němž královna stála bude při oddávkách. Je to ruční práce 60 osob a obraz znázorňuje venkovany holandské v podivném jejich kroji. Svatební roucho královny, tkané ze stříbrných nitek, vyšíváno bylo na škole uměleckého vyšívání v Amsterdamu a vše ušito bylo pak v Paříži. Ozdobeno je perlami, jež připevněny jsou těžkým bílým hedvábím. Život jest jednoduchý a hlubce vystřižený a drahými starými krajkami ozdobený. Vlečka má délky půlpátého yarda a jest bohatě vyšívaná.

Vilemína oddána byla dnes s vévodou meklenburgsko-zvěřínským za dvojích obřadů, dle zákona holandského—v bílé síni královského paláce a v katedrále sv. Jakuba. Civilní obřad vykonal se o půl dvanácté dopoledne, náboženský o půl druhé odpoledne. Občanské obřady děly se za vedení Van der Lindena, ministra spravedlnosti načež průvod hned do kostela se odebral. Nevěsta, ženich a královna matka seděli ve zlatém státním povozu, taženém 8 koni. V kostele dvorní kaplan Vlier měl řeč na text žalmu IV.

"Nadešla slavná hodina," počal duchovní, "kdy celý národ naplněn je radostí. Žalu zahrnuje to, co nezbytně třeba ke šťastnému manželství, které nezávisí jen na zenějších věcech, ale i na povaze srdcí. Prosba za světlo boží poukazuje na jisté mraky a jisté na vašem nebi časem mraky se ukážou. Manžel opouští svou zemi a svůj lid a nevěsta opouští svou dr. za milovanou matku. Buďte jisti, že s protivenstvím setkáte se v životě."

Bude vám třeba, chcete-li plniti povinnosti manželské, plniti povinnosti lásky ve svém vzájemném vztahu. Ve vztahu tom muž je hlavou a žena srdcem. Žádá tento bude také pomoci vaší při nesení vzájemných břemen, neboť v manželství dva hříšníci jsou spojeni a každý má své vlastní vady. Po řeči kaplanově snoubenci vyměnili si prsteny, načež společnost odebrala se do zvláštní místnosti, kde královna objala svou matku a pak svého muže. Matka políbila svou dceru, muž svou matku. Na to svatebčané odjeli do paláce.

Praha, 5. února. Císař František Josef zahájil včera říšskou radu a hrozil nouzovým řízením pakli pořádek v parlamentu nebude zachován. Čeští byli tentokráte klidní.

Dědic rakouského trůnu Frant. Ferdinand jest v Londýně, kde zastupoval císaře při pohřbu královny Viktorie.

Pouhá zpráva o zamýšleném odstoupení císařově způsobila hluboký dojem v politických kruzích. Pohled do budoucnosti není příliš vábivý. Jest obava, že odstoupení rakouského císaře bude znamením k propuknutí vážných nepokojů, jichž hlavními zjevy budou etižádostivé plány rakouských Němců, přes hranice do říše bledých a až dosud neukojené požadavky slovanských národů Rakouska. Snad také dojdou tím splnění tužby pruské, pak změna hranic rakouských nebyla by daleká.

Císař pravil, že spravedlnost i politika žádají, aby jazyková otázka byla rozluštěna. Považuje za mutné zachovati neporušitelně jazyk užívaný na některých místech. To vysvětluje se, že císař přeje si, aby úřední jazyk německý zachován byl v zemích jako jsou Čechy, a prohlášení to Němci přijali s jásotem, a však u Čechů asi málo nadšení přivodí.

Trůnní řeč císařova chovala několik důležitých míst, týkajících se průmyslového programu Rakouska. Poukazovala na to, že vykoná se revise celního tarifu před upravením nových obchodních smluv. Toto jest nejdůležitější úkol, který vláda čeká. Císař zároveň doufá, že parlament rozmnoží rakouské obchodní loďstvo a rozšíří přístavy rakouské. Vláda pokusí se zlepšiti stav zemědělský, zvláště co se pěstuje plodin týče. Vyšetřování methody obilní burzy ukázalo, že třeba tu nápravy.

Z přístavu Rjeky dopraveno bude v únoru Angličanům do jižní Afriky 6000 uherských koní.

Paříž 5. února.—došlá sem depeše z Vídně císař Frant. Josef oznámil, že rozhodnut je, co nejdříve odstoupiti. Jako příčina kroku toho uvádí se nastávající morganatický sňatek s paní Schrattovou, herečkou. Zakládá li se zpráva tato na pravdě, tedy k odstoupení pohnuly spíše císaře rozhárané poměry v říši a sňatek, který dle dřívějšího sdělení, již tajně se odbyl, vzat zde za pouhou záminku. Nyní sňatek bude arci ve veřejný.

Poměr císařův s paní Schrattovou je známý. Praví se, že herečka povýšena byla do stavu hraběcího. Nedávno meškala s hraběnkou Trani, sestrou nebožky císařovny rakouské, u papeže, který za pomoci diplomatické zrušil prý sňatek její s baronem Kiechem.

Berlín, 5. února—S pochopitelným zájmem sledují se zde politické a parlamentární poměry v Rakousku které zahajovací schůzí říšské rady tak drasticky rozčtěny byly. Ve zdejším, tak jako ve vídeňském tisku různí se náhledy o způsobilosti životní nového parlamentu; shoda ale panuje v tom, že nelze na spojení všech německých skupin počítati. Mnohé listy vzhledem k tomu předpovídají německví v Rakousku nevesele budoucnost o které zde arci běře se velký zájem. Katolická strana lidová (německí klerikálové) spojila se s bývalým středem ke "klubu středu", jehož předsedou stal se bývalý president poslanecké sněmovny dr. Kathrein.

Baron Benesch, statkář na Moravě uřízl hlavu svému mladšímu bratru, kterou nosil v kapse svého zimníku. Baron, jenž byl zatčen, je asi šíleným.

Z čínského bojiště.

Peking, 4. února —Zprávy došlé sem ze Singan Fu, souhlasí v tom že hlad v provincích Šensi jest nejhroznější, jaký kdo za dlouhá leta pamatuje. Dobré dvě třetiny lidu jsou o hladu, beze vší potravy a naděje na pomoc. Krajina ta jest horastá, leží uprostřed Číny, a následkem toho je tam nyní značná zima. Pavliva není a lidé musí páliti části svých příbytků. Voli, koně, psi a jiná zvířata hospodářká dávnojiž byla hladu obětována. Po tři leta se v provinciích těch neurodilo a revoluce pak dovršila dílo zkázy.

Li Hung Čang sám doznal v rozmluvě s americkým vyslancem Congerem, že se tam lidé navzájem požírají. Mnozí prodávají své ženy a dcery si zakoupili potravu pro ostatní členy rodiny. Zabíjení nejmladších dětí any se ostatní nasytili, jest velice časté. Ve městech se lidé přepadávají na vzájem a jeden druhému vyrve poslední sousto. Vzezření většiny lidí je hrozné, obličejí, jindy žluté, nyní černají, jsou úplně bez krve.

Na krutě vzájemné boje dochází denně a jeden druhého snaží se přemoci a sníst.

Právě uprostřed těchto hrůz v provincii Šensi, dlí nyní císařský dvůr, a tu není divu, že se spojen čím na milost a nemilost vzdává a chce se do Pekingu navrátiti. V okolí dvora je 20.000 vojáků a ti ovsem vyjídají krajinu důkladně.

Na odporučení Li Hung Čangovo vydal císař nařízení, aby byl vyslán do Anglie zástupce, vysloviti politování nad smrtí královninou a býti přítomen korunovaci krále Edwarda

Li Hung Čang se dostal do velké nepřítomnosti k vůli popravení několika čínských úředníků v Pao-Ting Fu vojskem s vojskem spojenců, Li Hung Čang jim odporučoval, aby vojsku nekladli odporu a beze všeho se vzdali. Číňané se vzdali, očekávajíce velkomyslné jednání, byli však bez milosti popraveni. Nepřátelé Li Hung Čangovi bouří nyní lid proti starému státníkovi a pracují i u dvora pro jeho svržení. Dvůr však by se za dnešních těžkých poměrů bez něho těžko obešel.

Ze Singan Fu dochází zpráva charakterisující poněkud zvyky u čínského dvora. Dne 19. listopadu dopustil se následník trůnu přestupku tím, že bez ohlášení vešel do síně císařovny. Císař žádal pak císařovnu-vdovu, aby jej dala potrestati dle rodinných zákonů, což se také stalo. Mladý princ dostal čtyřicet ran proutkem nad kolena.

Válka v Transvaalu.

Londýn 10. února. Ministerstvo války vydalo dnes veřejně následovní provolání.

"Vzhledem k obnovené válečné akci Boerův v Jižní Africe, rozhodla se vláda vypraviti lordu Kitchenerovi na pomoc 30,000 dobře vyzbrojeného vojska k onomu, které již přistálo v Kapské kolonii."

Verbování na všech stranách započalo a již přes 10.000 dobrovolníků bylo odvedeno a k vymustrování do kasáren posláno. Zde podrobeni budou krátkému výcviku se zbraní, obratech, pochodech a seznámení s kázní vojenskou, načež poslání budou do Afriky, kde jich tak veliký počet nalezne svůj předčasný hrob. Jezdců bude posláno asi 8000 a ostatní bude pěchota. Asi 500 lidí bude muset býti posláno z Afriky domů.

Boerové vytrhali železniční koleje na dráze asi 50 kilometrů od Lourenzo Marquez, kde zahajují nyní čile nové operace.

Z Kapštatu se oznamuje, že královská geomanry srazila se s Boery nedaleko Prince Albert v kapské Kolonii. Boerové udeřili na Angličany s takovou prudkostí a silou, že uvedli je v nepořádek a tito museli ustoupiti. Jeden důstojník a mnoho vojínů zmizelo a jsou nejspíše zajati.

Jedna zpráva dí, že velitel angl. jízdy gen. Brabant byl ustanoven vrchním velitelem vojska v Kapské Kolonii. Náčelníkem stábu stal se Col. Gionard. Hlavní stán Brabantův nachází se ve East London, odkud bude nejlépe možno potříti a zastaviti vetřelce.

Časopis "Post" v Bloemfontaine, přináší zprávu, že Piet Dewett bratr generala Dewetta a předseda smírného výboru, appeloval na svého bratra, aby pro vše co mu miléího a drahého, složil zbraň a uzavřel mír.

Lord Kitchener oznamuje, že gen. French žene nepřítele nazpět do Amsterdamu a že voj Dewettů nalézá se dosud u Thaba N'chu a množství jeho že zničilo zde dráhu, takže všechna doprava jest nemožnou.

Taktéž v jiných stranách činí se na Boery nátlak, aby složili zbraň, zda Angličané přistoupí na ony smírnou komisí předložené podmínky, že totiž Boerové opustí pole válečné, vrátí se do práce své a složí doma svou zbraň. Dále že žádný ani vojín, ani velitel nebo důstojník ani na majetku, ani na životě trestáni nebudou.

Dr Leyds však, když zprávy tyto objevily se v Londýnských listech, prohlásil, že Boerové se nikdy nevzdají a nikdy zbraň svou neslože a nikdy se nepodrobí, pokud Anglie neodvislost Transvaalu neuzná, což za stávajících okolností dlouho trvati nemůže.

Boerům počtem asi 2500 velel osobně Boerský Napoleon gen. De Wett. Voj Crewův čítal sotva 700 mužů a gen. Kitchener projevil majoru Crewemu plné své uznání za šťastné zachránění zbytku jeho pluku.

Jedna zpráva poštovní dříve Boerové shromažďují se velmi podezřelo kol Lorenzo Marquez, kteréžto město patří království portugalskému. Boerové ví, že vláda portugálská jest pouhou otrokyní vlády anglické že nejen nezachovávala neutralitu, nýbrž že nečila podílu na různých pikleck s Anglií proti Boerům zosnovaných. Proto nebylo by divu, kdyby Boeři na město ono udeřili a dali tím na jevo, že o pikleck vlády portugálské ví.

Vyjednávání o záležitosti nizozemského konsula Pottse z Lorenzo Marquez bylo v Hagu skončeno a Potts vrátí se opět na své staré místo. Událost ta vyvolala mezi Anglií a Hollandskem své doby velké napjetí.

Z East London dochází opět pro Angličany málo potěšitelná zvěst, totiž anglické vojsko utrpělo opět jednu osudnou porážku u Tabaksberg. ležícího asi na polovině cesty mezi Smalldeal a Bloemfontaine. Anglický major Crowe konající zde obhlídku krajiny se silným vojem a srazil se tu s vojem burským, do něhož nechal páliti z 15 libemního těla. Leč Boerové byli ve velké přesile a jako obyčejně kryti tak, že střely anglické pranic jim uškoditi nemohly. Za to v řadách Angličanů působily střely boerské strašnou spoustu, tak že major Crowe byl nucen dáti znamení k ústupu do tábora, asi 2 mile vzdáleného. Boerové převyšovali voj jeho pětkráte i jali se ho pronásledovati. Leč na vzdor všemu podařilo se majorovi dostati se šťastně se zbytkem svého voje do tábora.

Boerové však obklopili tábor a za hájili naň opět hrubou střelbu. Angličanům nastala nouze o náboje a proto major Crewe byl opět nucen k ústupu, utrpěv hroznou porážku. Crewe sám osobně po celou dobu boje sboru svému velel, objevuje se v místech nejnebezpečnějších.

Voj jeho ustupoval směrem k ležení gen. Knoxe, asi 12 mil odtud severozápadně se nalezajícího. Leč druhý den opět srazil se s Boery a nucen byl s nimi podstoupiti boj.

Tegrafické zprávy americké

56. kongress.

Nebraské naše farmery bude zajisté zajímati záležitost o pěstění ruské pšenice zde zvané obyčejně "Macaroni Wheat," pro což všemi silami agitovali mlynáři Kansaští.

Náš kongresník Starks ve spolku s mnohými jinými velmi mnoho se staral a zasazoval, aby pokus s ruskou pšenicí byl zde náležitě učiněn, tak aby se jednou vědělo, jak dalece by proces tento se osvědčil.

Záležitost tato byla tyto dny opět vyvolána před kongres a to sice opět na nátlak, kansaských mužů. Vyvolal ji kongresník Bowersoch z Kansas s Colderbeadem, kteří podali návrh, aby vlada nechala sem dopraviti 20'000 bušlů té nejlepší ruské pšenice na semeno, aby ustanovené do 25c. na bušl na pšenici v tomto případě nebylo celními úřady kolektováno.

Taktéž Mr. Starks pilně zde řečeným kongresníkům pomáhá.

Payne, předseda výboru na cesty o prostředky staví se předloze této na odpor a podotkl, že by to byl "příliš liberální dar" farmerům, neboť pšenice stála by více jak $5000 a tolik přece farmáři na kongresu žádati nemohou. — Toť se rozumí! Leč to není ještě ani polovina toho co stojí národ denně tací páni jako Mr. Payne, jichž ostává každý den jedna polovina mimo zasedání, ač se mu platí asi $30 denně; ale fameru poskytnouti dolar to by vládu nepochybně přivedlo na mizinu!

Senat přijal předlohu kongresníka Barkeho, na otevření delší reservace Brule a předloha poslána jest presidentovi k podpisu.

Občané z okresu Merrick, Howard a Colfax ve státu Nebrasce, žádají za zařízení ruralního poštovního systému mezi některými místy vdotyčných okresech a kongresník Robinson dotyčné petice odevzdal generálnímu poštmistru. Zároveň obdržel Robinson zprávu, že žádosti občanů v Lyon, Burt Co. o zřízení ruralní pošty bylo vyhověno.

Velmi mnoho mluví se v senátě o tom, kterak různé jsou zprávy z Filipin od komisaře Tafta a gen. Mc Arthura. Zprávy tyto v podstatě úplně si odporují a tajemník Root poslal prý již senátu některé z dopisů McArthura. Záležitost tato bude prý vyšetřována.

Výbor na mince a váhu podal minu sobotu v domě zástupců příznivou zprávu o předloze a návrhu kongresníka Mercera, aby v Omaze založena byla pobočný mincovna kovových mincí a tak má Omaha velkou naději dostati vedle zásobáren indiánských také mincovnu.

Jak známo, má Omaha jedny z největších šmelcoven stříbra a zlata v zemi a proto jest to zajisté moudré a praktické založiti mincovnu hned u pramene. Předloha navrhuje, aby povolena byla za tím účelem z vládní pokladny suma $100.000.

Mercer má velkou naději, že návrh, jeho projde oběma domy. Dosud máme mincovny tři a sice ve Philadelfii, New Orlans o San Francisco a v Omaze bude tedy čtvrtá mincovna, zda návrh Mercera k uskutečnění dojde. Taktéž kongresník Sutherland má nemalých zásluh o tento plán.

V námořním departmentu byly otevřeny došlé nabídky pro stávbu tří nových křižáků. Nejnižší nabídky podaly: Neafie & Levy z Filadelfie, $2,740,000 za každou loď; Newport News ShipBuilding Com., $2,741,000 a Bath ShipBuilding Com. $2,750,000. Křižáky obdrží jména "St. Louis", "Milwaukee" a "Charleston". Snosnost nových křižáků jest ustanovena na 6700 tun při délce 424 o šíře 66 stop. Dle smlouvy má rychlost obnášeti 22 uzlů v hodině. Na lodích má býti místo pro 1500 tun uhlí. Lodě budou chráněny 4½ palců silnými ocelovými plotnami Stroje o 21,000 koňských silách budou umístněny ve 4 nepromokavých odděleních. Posádka pro každý křižák bude pozůstávati z 39 důstojníků a 52 mužů. Dle předložených návrhů mají býti nové válečné lodi nejsilnější svého druhu, a dle toho budou též vyzbrojeny příslušným počtem děl.

Útoky na kongresníka.

Proti kongresníku Robert Wilcoxovi z Hawaje sestavena byla celá řada žalob a sice obviňován je z velezrády, morální nespůsobilosti, nevolitelnosti atd. Žaloby ty vypočteny jsou k tomu cíli, aby Wilcox nebyl do kongresu připuštěn. V dotyčné petici se praví, že Wilcox zasílal svým přátelům na Filipínách velezrádné dopisy, že zastával se věci Aquinaldovy a že neslušně vyjádřoval se o Amerikánech a vládě americké. K petici přiložena je pamětní listina, jež prý pochází z vojenského archivu bývalé republiky Hawajské. Z této vychází na jevo že Wilcox byl jednou pro velezrádu odsouzen k smrti na šibenici. Dále se uvádí, že Wilcox je bigamista a že volba jeho není zákonitá. Wilcox chová se vůči této akci dosti chladnokrevně a prohlašuje, že vyšla od jeho politických nepřátel na Hawaji.

Garnegie v trustu.

"Železářský král," Andrew Garnegie, který až dosud trusty neuznával, změnil prý své smýšlení a podepsal již také stanovy trustu Federal & National Steel & Iron Co.

Poslednější společnost také udání toto nepopírá. Spojením se Garnegieho a trustem, spojen bude všechen železářský průmysl v jediný trust, poněvadž patří k němu drátovny, slejvárny šinárny a vůbec všechny kovo-litecké továrny a dílny. O toto sdružení jednalo se již po celých devět měsíců, aby docíleno by bylo vzájemné dohodnutí u dorozumění, čehož nyní bylo dosaženo. Smlouva a podmínky tohoto obrovského trustu dosud do detailů známy nejsou.

Kousek romance.

Ve čtvrtek min. týden zahájen byl v Minneapolis, Minn. zajímavý soud, nebo jinak počátek a konec romanu dvou dobrodruhů, z nichž jeden již dlouhou dobu leží pohřben, jsa soudruhem svým zavražděn. Frank Hamilton, přímý potomek z rodiny Alexandra Hamiltona, prvního tajemníka pokladny a prohlášení neodvislosti amerických kolonií, jehož jméno první náleží na deklaraci neodvislosti, jest obžalováno, že zavraždil mladého milionáře Leona Daye z Minneapolis. S činem tím spojena jest celá romance. Hamilton pochází ze zámožné rodiny New Yorské a dostalo se mu proto výtečného vzdělání. Před více jak jedním rokem odebral se na cesty do Californie, Mexika atd. a na své zpáteční cestě zastavil se v Minneapolis. Jeho vystupování v kruzích sportovních a athletických získalo mu záhy místo sportovního redaktora. Hamilton honosí se krásnou postavou, má uhlazené způsoby, jemné mravy a chování a vůbec činí dojem velice příznivý. Leonard Day, jehož byl zavraždil, byl synem milionáře a majitele rozsáhlých dřevařských obchodů a pil. Studoval vysoké školy v Oxford, Anglie, cestoval v Egyptě, Evropě, hlavně ve Francii, jsa známou figurou ve všech vzušených zábavních kruzích, ano i u vyslanectví. Taktéž v Monte Carlo byl osobou známou, vydržuje zde celé řady dobrodružných dam, hraje rouletu atd. Sem zavítal i Hamilton který seznámiv v Dayem, houl se nim po dobrodružstvích a tu praví se, že Day odloudil mu zde milenku, s níž ujel do Italie. Hamilton přisahal mu pomstu. Mezi tím časem, když Hamilton usadil se v Minneapolis, vrátil se Day ze svých evropských cest a patnáctý den po svém návratu byl Dayem zavražděn, z kteréhožto skutku jest se nyní mladému Hamiltonovi před spravedlností se zodpovídati

* Cudná převorka. Jak oznamuje "Neue bayerische Landeszeitung" z Bambergu, porodila představená anglických panen v klášteře Kirchschletten u Scheslitz zdravého kluka, Veledůstojná panna náleží se a obledem na porod v dosti dobrém stavu.

Z činnosti při Nationové.

Nationová zrekrutovala v posledních dnech tak zvanou "Sekerkovou brigádu," a za pomoci ní bude prý nyní nejen v celem Kansasu, ale i v jiných státech rozbíjeti v bázni boží hospody. S touto svou brigadou prvně připadla v v Topeka jeden restaurant, kde též, opojné nápoje se čepovaly. Leč hosté a posluhové stauranta postavili se uličníem na odpor, vyrvali jim sekerky a jejich vůdkyni natloukli řádně nos a oči.

Druhý den vytloukly však opět respektovaný hostinec zvaný "Senát při čemž byli přítomni i mužští. Když brigáda přitahla před hostinec a počala útočiti na dveře, postavil se sklepník na obranu a vypálil dvě rany z revolveru po Nationové, takže tato málem byla by zasažena byvala Mužové pak vrhli se na sklepníka a ozbrojili ho. Ženské pak rozbily v saloně vše na padrť, způsobíce škody za $2000. Byly ovšem pak zatčeny a obžalovány pro nepořádné chování, ničení cizího majetku a rušení veřejného pokoje atd. Leč policejní soudce i náčelník policie jsou právě asi tací jako Nationová a její rota v propustili ji na svobodu. Policejní soudce prohlásil, že není prý žádná příčina k podobným žalobám. Důvody k tomuto svému šalamounskému rozsudku ovšem nepodal.

Brigáda Nationové pozvána byla temperenčáři do Des Moines, Ia., kam prý má také prvně namířeno.

Leč legislatura chystá ji vřelou recepci, nebo bude asi přijat zákon ve směru tom, nímž bude diktován trest na každou osobu nebo osoby, jež by se ničení hostinského majetku svévolně a zlomyslně dopustili. Rozbiječky musely by v DesMoines rozbíti všecky lékárny, poněvadž ve všech prodává se pivo a kořalka. A všichni lékárníci, jakož i líga hostinských chystá se taktéž na řádné uvítání vytloukaček, tak že těmto asi zajde chuť k navštěvě onoho města.

Státní sněm.

Volba senátora nepokročila do předu ani jediný krok během týdne. Pokusy shromážditi fakce republikánů pro různé kandidáty senatorství hlasujících do společné úřady, jinak kankusu, nebylo lze docíliti, až nyní sděluje se, že podařilo se to předsedovi sněmovny Learsovi. Jaký výsledek bude míti kankus, těžko uhádnouti.

V senátě byla přijata předloha, že úřední ohlášky mohou býti uveřejňovány pouze v listech, majících 200 skutečných odběratelů a zda jsou v existenci 26 týdnů před uveřejněním takového oznámení.

Ostrá debata rozpředla se v senátě a nový zákon pro holiče, kteří všemi silami pracovali proti jeho přijetí. A také ostalo vše při starém Stává zákona, dle něhož každý holič musí skládati zkousku před znalci, načež obdrží certifikát — jest to asi takový systém, jako v Evropě pasují učedníka na tovaryše. Zákon ten měl býti valně přiostřen, leč ostalo vše při starém.

— Dne 11. tm. zemřel ve Fremont jeden z nejprosluleiších právníků této země, bývalý soudce supréme soudu, kongresník státu Nebrasky, na slovo vzatá autorita právnická, Hon. Samuel Maxwell. Zemřelý rozen byl v roce 1825 v Lodi, N. Y. a základní vzdělání své obdržel od své matky, která jsouc ženou vysoce vzdělanou, naučila jej záhy jazykům klasickým, totiž latinsky a řecky, jakož i jazyku francouzskému. Soudce Maxwell byl promínentní osobností nejen v Americe, nýbrž i v Anglii a u všech národů anglicky mluvících, an jeho rozhodnutí soudcovská a právnická určení byla brána za vzor k rozhodování a řízení velkých sporů.

* V New Yorku žije hraběnka Larischova, dcera bratra zemř. rakouské císařovny, nyní manželka operního zpěváka. Larischová byla přítomna zavraždění korunního prince Rudolfa v Mayerlinga a u ní scházel se princ se svou maitresou Večerovou. Za to byla vypovězena ze země a uchýlila se do Ameriky, kde provdala se za operního zpěváka. V mládí žila prý život tak spustlý, že jí přístup ku dvoru byl naprosto zakázán.